

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., ve věci navrhovatele: **Přípravný výbor pro konání místního referenda v obci P.**, zastoupeného Mgr. Lukášem Trojanem, advokátem KŠD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o. se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4, proti odpůrci: **Obec P.**, zastoupenému Mgr. Soňou Adamovou, advokátkou se sídlem Pplk. Sochora 740/34, 170 00 Praha 7 – Holešovice, o návrhu na určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky

t a k t o :

- I. Určuje se, že návrh navrhovatele na konání místního referenda v územním obvodu obce P., okr. Kladno, s předkládanou otázkou ve znění „Požadujete, aby orgány obce Pavlov zachovaly v obecním parku petánquové hřiště?“, ve znění opravy ze dne 31. července 2012, nemá nedostatky.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se návrhem podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jenž byl soudu doručen dne 31. 8. 2012, domáhá určení, že jím podaný návrh na konání místního referenda v obci P. nemá nedostatky.

V návrhu se uvádí, že navrhovatel dne 31. 5. 2012 doručil návrh na konání místního referenda obecnímu úřadu P. (dále jen „obecní úřad“), v němž navrhl uskutečnit v uvedené obci místní referendum o otázce: „Požadujete, aby orgány obce P. zachovaly v obecním parku petánquové hřiště?“ Obecní úřad navrhovatele v dopise předaném dne 13. 6. 2012 vyzval k odstranění nedostatků návrhu ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy. Nedostatky spatřoval konkrétně ve formulaci referendové otázky, v odůvodnění návrhu a v odhadu nákladů provedení referenda.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2012, č.j. 50 A 7/2012-64, byl návrh navrhovatele na určení, že (původní) návrh na konání místního referenda nemá nedostatky, zamítnut. Krajský soud v Praze dospěl k závěru, že návrh postrádá údaj o způsobu úhrady nákladů spojených s provedením místního referenda a s realizací rozhodnutí v něm přijatého, tak jak to vyžaduje ustanovení § 10 odst. 1 písm. d) zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místním referendu“). V ostatním však výtky odpůrce odmítl jako neoprávněné.

Navrhovatel proto v souladu s usnesením soudu upravil svůj návrh tím, že v něm doplnil informaci o tom, že náklady místního referenda mohou být uhrazeny z rezervního fondu obce P., jenž je v současné době k dispozici ve výši 1.100.000,- Kč, a podal jej znovu dne 31. 7. 2012 odpůrci. Na toto podání odpůrce zareagoval nedatovaným přípisem, kterým návrh odmítl z důvodu, že původní podání bylo soudem zamítnuto a argumentoval v něm dále skutečností, že zaplacení nákladů z rezervy rozpočtu obce je právně i věcně nepřijatelné. S ohledem na text

přípisu, který převzal dne 23. 8. 2012, se navrhovatel rozhodl pro jistotu podat návrh na určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky.

Výtky obsažené v přípisu odpůrce považuje navrhovatel za neoprávněné. Má za to, že odpůrce návrhu znovu vytýká nesprávnost jeho obsahu, ačkoliv podle § 11 a 12 zákona o místním referendu se má omezit pouze na formální přezkum náležitostí návrhu. Obsahové hodnocení návrhu přísluší teprve zastupitelstvu obce, a to i ve vztahu k tomu, zda použití finanční rezervy obce k úhradě nákladů na konání referenda je namístě. Pokud pak odpůrce uvádí, že její užití je „právně i věcně nepřijatelné“, nijak své tvrzení nekonkretizuje.

Právní zástupkyně odpůrce v písemném vyjádření k návrhu uvedla, že odpůrce návrh na konání místního referenda nadále nepovažuje za bezvadný. V první řadě namítá, že má-li se rozhodovat o umístění hřiště na pétanque, pak nepochybně jde o otázku posuzovanou v řízení správním v režimu stavebního zákona. Předmětný návrh je návrhem, kdy se obecně samostatná působnost obce – rozhodnutí o zřízení, resp. provozování hřiště – prolíná s přenesenou působností samosprávy – v rámci stavebního řízení (rozhodnutí o umístění stavby hřiště aj.) a též s kompetencemi řady jiných orgánů státní správy. Za daných podmínek se podle odpůrce jedná o tzv. výluky a konání místního referenda je ohledně předmětné nastolené otázky nepřijatelné.

Druhou námitkou odpůrce poukazuje na skutečnost, že tvrzení navrhovatelů, že obec existenci hřiště ohrožuje, je nepravdivé, k čemuž nabízel i listinné důkazy. Za daných okolností je podle něj konání místního referenda nadbytečné a vedlo by pouze k plýtvání obecními financemi. Odpůrce by tak akceptováním návrhu na konání místního referenda k otázce, k níž se již vyjádřilo i zastupitelstvo obce, porušilo právní předpisy stanovující mu povinnost řádně spravovat své finance.

Samostatným podáním se k návrhu vyjádřil i přímo odpůrce jednající „z pověření zastupitelstva Obce P.“ svým starostou. Uvedl, že zastupitelstvo obce P. opakovaně projednalo návrh na konání referenda a „znovu dospělo k názoru, že konání místního referenda není v souladu se skutečnostmi neboť uvedený „Návrh..., nese v opakovaném podávání, pouze šikanozní charakter, [...] Nikdy nebyl řešen a ani vysloven návrh na zrušení tohoto využití, ba právě naopak záměr zastupitelstva Obce P. bylo, že provozované místo nemělo oporu v Územním plánu Obce P., který byl schválen na veřejném zasedání Obce P.“ Zastupitelstvo po komunikaci se stavebními orgány sdělilo v srpnu 2012 navrhovateli, že „připouští možnost legalizace umístění dříve dětského hřiště, nyní nahodile využívané k pétanque...“, ale nadále požaduje, aby ze strany zájemců o pétanque byla určena zodpovědná osoba, zaručující bezpečnost a pořádek na hřišti. S ohledem na uvedené odpůrce „nadále zastává názor, že konání místního referenda nejen že nemá nedostatky, ale i jeho konání by bylo bezúčelné, tedy předčasné a neúměrně by zatížilo rozpočet Obce P., když naopak nebylo ve správním řízení a ani jinak vyřčeno, že se hřiště má „zrušit“, nebo jinak využívat.“ Dále odpůrce poukázal na to, že navrhovatelé „opakovaně nepředložili odhad nákladů na konání místního referenda, ač jim to bylo vytknuto usnesením Krajského soudu Praha, později opakovaně vyžadováno Obcí P.“. Odpůrce proto navrhl, aby soud návrh zamítl.

Z odpůrcem předloženého spisového materiálu soud zjistil, že jeho obsah je shodný s obsahem spisu, jenž mu byl předložen ve věci původního návrhu řešeného pod sp. zn. 50 A 7/2012, tj. že vůbec nezachycuje události nastalé po rozhodnutí soudu. Nezbylo tak než vycházet z listin, které jako přílohu svého návrhu předložil soudu navrhovatel, a z jeho tvrzení. Z původního obsahu spisu má pro tuto věc význam zejména skutečnost, že původní výzvou odpůrce stanovil navrhovateli k opravě návrhu lhůtu 30 dnů ode dne doručení výzvy a že ve výzvě navrhovateli vytýkal nedostatek údaje o tom, z jakých finančních prostředků by náklady na konání místního referenda měly být obcí hrazeny.

Z připojeného soudního spisu 50 A 7/2012 soud zjistil, že usnesení o zamítnutí návrhu bylo zmocněnci navrhovatele doručeno dne 26. 07. 2012. V tomto usnesení Krajský soud v Praze mj. uvedl, že „Zcela okrajově však výzva obecního úřadu zminila i třetí výtku – *neuvedení údaje o tom, z jakých prostředků budou příslušné náklady* (pozn. – jde o náklady na konání místního referenda) *hrazeny – a tato výtku je jako jediná oprávněná. Argumentace navrhovatele, že tento požadavek obecního úřadu postrádá zákonný podklad, neobstojí, neboť § 10 odst. 1 písm. d) zákona o místním referendu výslovně požaduje, aby návrh obsahoval „odhad nákladů spojených s provedením místního referenda a realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu a způsob jejich úhrady z rozpočtu obce, popřípadě statutárního města“.* Proto tento údaj je nezbytnou náležitostí návrhu, která v něm musí být vždy obsažena. Jejím smyslem je upozornit oprávněné osoby na nutné důsledky konání místního referenda a realizace rozhodnutí v něm na rozpočet obce, např. na skutečnost, že zabezpečení potřebných finančních prostředků si vyžádá omezení určitých investic či jiných výdajů obce, jejich odložení, či naopak, že realizace určitého rozhodnutí povede k předpokládané úspoře výdajů apod. I tento údaj má mít opět pouze orientační význam, neboť je založen pouze na odhadech. Soud přitom má za to, že požadavek nadnesený důvodovou zprávou k zákonu o místním referendu na uvedení konkrétní kapitoly rozpočtu obce nelze z textu zákona dovodit a pro splnění této náležitosti postačí i méně specifický údaj (např. využití prostředků na bankovním účtu obce, omezení výdajů na pořádání určité kulturní akce, využití prostředků získaných veřejnou sbírkou na tento účel v obci aj.). Je dokonce otázkou, zda v situaci, pokud by obec např. ani k žádosti o poskytnutí informace nebyla ochotna potřebné podklady přípravnému výboru poskytnout, by nebylo možné tento údaj platně nahradit konstatováním, že v důsledku tohoto odmítnutí poskytnutí potřebných podkladů navrhovatelé nejsou schopni tento údaj uvést. Nicméně chybí-li v návrhu jakákoliv zmínka k tomuto bodu a je-li to obecním úřadem včas vytknuto, není možné bez příslušného doplnění návrh na konání místního referenda postoupit k rozhodnutí zastupitelstvu obce.“

Navrhovatel předložil kopii přípisu datovaného dnem 31. 7. 2012, adresovaného odpůrci, v němž jeho zmocněnec sděluje zastupitelstvu obce, že zasílá opravu návrhu na vyhlášení místního referenda. Odkazuje na usnesení Krajského soudu v Praze, jímž byla za jedinou relevantní výtku označena výtku chybějícího údaje o tom, z jakých prostředků budou náklady na konání místního referenda hrazeny, a dodává, že v opravě návrhu tento údaj jasně formuluje. Vyslovuje pak přesvědčení, že obecní úřad bude respektovat usnesení soudu.

Navrhovatel dále předložil opravený text návrhu na konání místního referenda, který je také datován dnem 31. 7. 2012 a který je zcela shodný s návrhem původním, pouze do části d) označené jako „Odhad nákladů provedení referenda“ byla navíc vložena věta: „*Příslušné náklady na referendum pak budou hrazeny z rezervního fondu obce jež je v současné době k dispozici ve výši cca 1 100 000,- Kč na bankovním účtu obce a není vázán k žádnému konkrétnímu účelu.*“

Navrhovatel také soudu k důkazu předložil nedatovaný přípis odpůrce, na nějž zmocněnec navrhovatele ručně vyznačil a podepsal poznámku „*přijato 23/8/2012*“. Přípis podepsaný starostou odpůrce je označen nadpisem „*Podání – odmítnutí*“ a uvádí se v něm, že se navrhovatel podáním ze dne 31. 7. 2012 domáhá „opravy“ předchozího podání ze dne 31. 5. 2012. Protože však Krajský soud v Praze předchozí návrh zamítl, odpůrce musí podání odmítnout, aby tím splnil usnesení soudu. V následující, nepřiliš srozumitelné části nadepsané jako poučení, se dále uvádí:

„*Obec P. si však dovoluje upozornit na části usnesení, které musí podávající splnit při novém podání na konání referenda, aby mohl být akceptovatelným, v mezích příslušného zákona. Obec P. si pak dovoluje upozornit na podstatné podmínky pro akceptaci návrhu na vyhlášení referenda v Obci . v předmětné věci. O uvedeném návrhu bude pak rozhodovat Obecní úřad v P.*

v mezích, tak jak to ukládá zákon. V užití obecního majetku pak bude rozhodovat zastupitelstvo Obce P., kdy bude splněna podmínka daná i soudem, o stanovení nákladů spojených s provedením referenda. Obec pak navrhuje, aby při právní i věcné akceptaci toto referendum bylo spojeno s některými konanými volbami, které by zastupitelstvo Obce P. odsouhlasilo. V případě, že dojde k akceptaci podmínek jak věcných, tak i právních, tedy určením jednoznačnosti v otázce referenda, dále pak bude určen konkrétní „zřizovatel hřiště“, jeho „provozovatel“, kteří převezmou právní i věcnou odpovědnost, lze se vypořádat i se stránkou vyvolaných nákladů na konané referendum. K tomu lze přistoupit formou sbírky, případně rozhodnout zastupitelstvem, uvedeném ve zdůvodnění referenda, že dojde k navýšení odvodů, nebo jiných plateb, určených cíleně na zřízení nezávislého, nebo souběžného referenda, pro tento účel konaného v Obci P.. Za zcela nepřijatelné je pak „určování“ jeho zaplacení z „obecní rezervy“ rozpočtu Obce P., což je pak právně, i věcně nepřijatelné. V závěru pak Obec P., prostřednictvím zastupitelů, doporučuje podávajícímu, který se domáhá uskutečnění referenda, aby se s věcí obrátil na erudované právní zastoupení. Vzhledem k tomu, že „provozování hřiště“ je zcela zájmem soukromým, pro malou skupinu zájemců. Nezbylo by s politováním jinak, než domáhati se vícenákladů s tím spojených, na přípravném výboru referenda, tedy osobách, v jeho zájmu vystupujících.“

Krajský soud v Praze v uvedené situaci musel vyjít z tvrzení, resp. poznámky navrhovatele o převzetí přípisu odpůrce dne 23. 8. 2012, a v návaznosti na to konstatovat, že návrh byl podán včas v desetidenní lhůtě od doručení písemné výzvy k odstranění vad (přípisu) podle ustanovení § 57 odst. 2 písm. a) zákona o místním referendu. Protože návrh splňuje i další zákonné náležitosti, soud jej věcně přezkoumal v intencích ustanovení § 91a a § 93 s. ř. s. Dospěl přitom k závěru, že návrh je důvodný.

Podle § 10 zákona o místním referendu návrh přípravného výboru musí obsahovat

- a) označení území, na němž se konání místního referenda navrhuje,
- b) znění otázky, popřípadě otázek, navržené k rozhodnutí v místním referendu,
- c) odůvodnění návrhu,
- d) odhad nákladů spojených s provedením místního referenda a realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu a způsob jejich úhrady z rozpočtu obce, popřípadě statutárního města,
- e) označení zmocněnce z členů přípravného výboru,
- f) jména a příjmení členů přípravného výboru, jejich datum narození, místo, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu, kterým se rozumí adresa pobytu (dále jen "adresa"), a jejich vlastnoruční podpisy.

Přílohu návrhu přípravného výboru, která je jeho součástí, tvoří podpisová listina (§ 11) s očíslovanými podpisovými archy.

Podle § 12 zákona o místním referendu návrh přípravného výboru spolu s přílohou předkládá přípravný výbor obecnímu úřadu, který posoudí předložený návrh přípravného výboru ve lhůtě do 15 dnů ode dne jeho podání; jestliže v návrhu přípravného výboru neshledá nedostatky, neprodleně po uplynutí této lhůty písemně vyrozumí zmocněnce. Nemá-li návrh přípravného výboru náležitosti stanovené podle § 10 a 11 nebo obsahuje-li nesprávné nebo neúplné údaje, obecní úřad neprodleně písemně vyzve zmocněnce, aby takové nedostatky ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 7 dnů, odstranil. Současně obecní úřad návrh přípravného výboru zmocněnci podle potřeby vrátí a o tomto postupu učiní zápis a přiloží k němu kopii návrhu přípravného výboru. V případě, že obecní úřad nevyrozumí zmocněnce o tom, že návrh přípravného výboru nemá nedostatky, nebo ho nevyzve k jejich odstranění,

považuje se takový návrh přípravného výboru po uplynutí lhůty 30 dnů od jeho podání za bezvadný. Bezvadný návrh přípravného výboru předloží rada obce k projednání zastupitelstvu obce na jeho nejbližším zasedání.

Podle § 57 odst. 1 písm. a) zákona o místním referendu má právo domáhat se ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾ přípravný výbor, jestliže nesouhlasí s výzvou obecního úřadu nebo magistrátu statutárního města k odstranění vad podle § 12 odst. 2. poznámka pod čarou č. 24 odkazuje na ustanovení § 91a s. ř. s.

Podle § 91a písm. a) s. ř. s. se lze návrhem u soudu za podmínek stanovených zvláštním zákonem^{21a)} domáhat určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky. Poznámka pod čarou č. 21a odkazuje na § 54 a 58 zákona o místním referendu.

K výkladu citovaných ustanovení zákona o místním referendu a k jejich aplikaci na případ původního návrhu na konání místního referenda se již v dostatečné míře zdejší soud vyjádřil ve svém usnesení ze dne 20. 7. 2012, č.j. 50 A 7/2012-64, a v tomto směru na něj účastníky v plném rozsahu odkazuje.

V této věci se nově otvírá právní otázka, jaký je osud návrhu na konání místního referenda, jemuž byly vytknuty vady a správnost této výtky byla následně potvrzena i soudem, k němuž se přípravný výbor obrátil návrhem podle § 57 odst. 1 písm. a) zákona o místním referendu ve spojení s § 91a odst. 1 písm. a) s. ř. s. Z postupu odpůrce se zdá (i přes značnou nesrozumitelnost přípisu), že odpůrce se domníval, že po zamítnutí návrhu přípravného výboru soudem se návrh na konání místního referenda již opravit nedá a že je nezbytné opakovat celý proces vedoucí k podání nového návrhu na konání místního referenda včetně shromáždění potřebného počtu podpisů. Jinak se dle názoru soudu nedá vyložit odmítnutí opraveného návrhu v první části přípisu spojené s odkazem na povinnosti navrhovatele při „*novém podání na konání referenda*“.

Tomuto právnímu názoru však soud přisvědčit nemůže. Lze vyjít z ustanovení § 12 odst. 2 zákona o místním referendu, které výslovně připouští možnost opravy návrhu na konání místního referenda ve lhůtě poskytnuté obecním úřadem, jež nesmí být kratší než 7 dnů. Oprava návrhu tedy možná je a z krátkosti lhůty k jejímu provedení je nutné dovodit i to, že vlastní změna tohoto návrhu nemusí být znovu potvrzována získáním potřebného počtu podpisů, neboť jejich získání ve lhůtě několika dnů by bylo iluzorní a takový výklad zákona by byl absurdním. Zákon tak připouští, aby se i po obstarání podpisů změnilo odůvodnění návrhu, ovšem jen je-li to nezbytné k odstranění nedostatků návrhu na konání místního referenda vytknutých výzvou obecního úřadu podle § 12 odst. 2 zákona o místním referendu.

Další otázkou je, zda podání žaloby k soudu má vliv na běh lhůty pro opravu návrhu, resp. zda po skončení soudního řízení běží lhůta k opravě znovu. V této otázce právní úprava mlčí. Soud se nicméně ve shodě s Ústavním soudem ČR (dále jen „ÚS“) [srov. nález ze dne 9. 2. 2012, sp. zn. III. ÚS 995/09] domnívá, že výklad ustanovení zákona o místním referendu nemůže být s ohledem na požadavky čl. 22 Listiny základních práv a svobod restriktivní a že při jeho výkladu je třeba dbát na zachování ochrany, jež je přípravnému výboru při vyvolání místního referenda garantována ustanovením čl. 36 Listiny. Jestliže proto zákon o místním referendu poskytuje přípravnému výboru možnost se proti výzvě obecního úřadu bránit podáním návrhu podle § 57 odst. 1 písm. a) zákona o místním referendu, byl by nepřipustně restriktivním výkladem závěr, že podáním návrhu k soudu přípravný výbor automaticky ztrácí pro případ neúspěchu možnost svůj návrh na konání místního referenda opravit.

Ve věci opravy návrhu na konání místního referenda lze také konstatovat (analogicky k právním úvahám, obsaženým v nálezu ze dne 2. 5. 2002, sp. zn. III. ÚS 588/2000), že do doby rozhodnutí soudu o návrhu přípravného výboru podle § 57 odst. 1 písm. a) zákona o místním

referendu není otázka existence vad a povinnosti přípravného výboru vady odstranit postavena najisto. Jestliže by pak soudem přijatý výklad zákona o místním referendu znemožnil přípravnému výboru v reálném časovém prostoru reagovat na soudem potvrzený závěr o existenci vytýkaných vad, byl by tím vytvořen faktický stav, znemožňující přípravnému výboru se domáhat zákonem stanoveným postupem vyvolání místního referenda, což nelze než kvalifikovat jako porušení základního práva na řádný proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny.

S ohledem na výše uvedené tedy soud dospěl k závěru, že v případě, že přípravný výbor neuspěje u soudu s (včasným) návrhem na vyslovení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky, běží mu od doručení konečného soudního rozhodnutí (v tomto případě rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2012, č.j. 50 A 7/2012-64) znovu lhůta stanovená ve výzvě k odstranění nedostatků návrhu. Pokud v této lhůtě přípravný výbor nedostatky odstraní, postoupí obecní úřad bezvadný návrh k projednání zastupitelstvu obce podle § 12 odst. 4 zákona o místním referendu.

Dále je třeba uvést, že zákon o místním referendu nevylučuje možnost, aby po obdržení opraveného návrhu na konání místního referenda vydal obecní úřad znovu výzvu k odstranění vad návrhu podle § 12 odst. 2. Vydání takové výzvy směřuje k zajištění toho, aby zastupitelstvu byl k posouzení pokud možno předkládán po formální stránce již bezvadný návrh (to je účelem právní úpravy obsažené v § 12 zákona o místním referendu), a nevede k nadměrné restrikci práv přípravného výboru. Na druhou stranu však je třeba respektovat fakt, že uplynutím třicetidenní lhůty stanovené v § 12 odst. 3 zákona o místním referendu byla založena právní fikce, že nevytknuté vady neexistují a že tedy v daném rozsahu je návrh bezvadný. V tomto směru se nevyužitím dané lhůty obecnímu úřadu uzavřela možnost vady původního návrhu účinně vytknout (v opačném případě by totiž mohlo dojít „rozkouskováním“ vad návrhu na neúměrné oddalování vyhlášení místního referenda). Proto v nové výzvě již mohou být vytýkány pouze vady učiněné v opravě návrhu. V praxi tak bude možné zpravidla v nově běžící třicetidenní lhůtě od podání opraveného návrhu vytýkat pouze nedokonalost odstranění vad vytčených již návrhu původnímu. Lze však připustit, v případě, kdy by navrhovatel ze své iniciativy přistoupil k opravě dalších částí návrhu, aby výtkám podléhal celý text provedené opravy, protože změnou původního textu by nutně zanikla i právní fikce jeho bezvadnosti.

V této věci bylo zjištěno, že usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2012, č.j. 50 A 7/2012-64, bylo navrhovateli doručeno 26. 7. 2012 a ten již 31. 7. 2012 odpůrci doručil opravu původního návrhu, tj. jednoznačně před uplynutím nově započaté lhůty k opravě návrhu, jež byla odpůrcem stanovena v délce 30 dnů. Dále bylo zjištěno, že oprava návrhu, ač byla koncipována jako jeho úplné znění po opravě, se omezila pouze na vložení věty o zdrojích financování nákladů na konání místního referenda, která obsahově vyličení ostatních náležitostí návrhu na konání místního referenda podle §10 a 11 zákona o místním referendu nijak neupravovala. Proto právní fikce bezvadnosti návrhu byla zachována v původním rozsahu a odpůrce se mohl omezit pouze na vytknutí vady spočívající v obsahu této doplněné věty a předtím chybějící náležitosti v podobě stanovení způsobu úhrady nákladů na konání místního referenda. Přitom soud může přihlédnout pouze k těm nedostatkům, jež odpůrce vytknul ve lhůtě 30 dnů od doručení opraveného návrhu, a to přímo navrhovateli. Uvedení dalších vad v rámci vyjádření zasílaného soudu se navrhovateli ve lhůtě 30 dnů do rukou nedostalo a je tak pro věc irelevantní. Rozhodující je tedy obsah nedatovaného přípisu, který navrhovatel podle svého tvrzení obdržel dne 23. 8. 2012, tedy jeden týden před uplynutím lhůty k vytknutí vad.

Tento přípis je dle svého obsahu v první řadě odmítnutím opraveného návrhu na konání místního referenda. Jak však bylo shora uvedeno, k odmítnutí z důvodu, že soud předchozímu návrhu na určení, že návrh na konání místního referenda nemá vady, nevyhověl, není prostor, jestliže navrhovatel návrh v nové lhůtě běžící od doručení zamítavého usnesení soudu opravil. Je

však třeba upozornit, že pokud by tento přípis zůstal pouze v rovině odmítnutí opraveného návrhu na konání místního referenda, byl by nutně navrhovatel v tomto soudním řízení neúspěšný, neboť jeho návrh by musel být soudem odmítnut. Nebyly-li by totiž opravenému návrhu vytknuty žádné vady, nebyla by ani naplněna hypotéza § 57 odst. 1 písm. a) zákona o místním referendu. Naopak by uplynutím lhůty nastala bez jakýchkoliv pochyb fikce bezvadnosti návrhu podle § 12 odst. 3 zákona o místním referendu a byly by tak splněny podmínky pro rozhodování obecního zastupitelstva o vyhlášení místního referenda podle § 13 zákona o místním referendu. Navrhovatel by se v takové situaci mohl domáhat ochrany pouze prostřednictvím návrhu podle § 57 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu ve spojení s ustanovením § 91a písm. b) s. ř. s., tj. po marném proběhnutí nejbližšího jednání obecního zastupitelstva (bez ohledu na to, zda by mu vůbec odpůrce opravený návrh k projednání předložil) by mohl požadovat, aby místní referendum vyhlásil přímo soud.

Nedatovaný přípis odpůrce však ve své druhé části (pod nadpisem „Poučení:“) také vytýkal opravenému návrhu i určité vady. Konkrétně vytýkal, že užití rozpočtové rezervy odpůrce k financování nákladů na konání místního referenda je právně i věcně nepřijatelné. Dále také podmiňoval rozhodování zastupitelstva obce tím, že budou stanoveny náklady spojené s provedením referenda a požadoval také určení konkrétního zřizovatele či provozovatele hřiště, který by za něj převzal právní i věcnou odpovědnost. Vlastní nesrozumitelnost přípisu nelze klást navrhovateli k tíži, a jestliže lze z jeho obsahu, třebaže s jistou mírou pochybností, určité výtky směřované vůči opravenému návrhu vyčíst, je třeba považovat přípis zároveň i za výzvu ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o místním referendu a v zájmu právní jistoty navrhovatele jeho návrh věcně přezkoumat.

Z obsahu přípisu je přitom zřejmé, že k otázce stanovení způsobu úhrady nákladů na konání místního referenda se vztahuje pouze námitka jeho „věcné a právní nepřípustnosti“. Jak vyplývá z následných vyjádření odpůrce zaslaných soudu, jedná se mu zejména o skutečnost, že použití rozpočtové rezervy obce na financování místního referenda, které odpůrce považuje za zbytečné, má být údajně v rozporu s právními předpisy upravujícími povinnosti obce při správě svých financí, tj. jednalo by se o případ porušení rozpočtové kázně.

Je však třeba přitakat navrhovateli, že uvedená výtky byla ve znění obsaženém v nedatovaném přípisu zcela nekonkrétní. Taková výtky v podstatě ani neumožňovala navrhovateli seznat podstatu vytýkané vady a tedy to, čeho se má v eventuální další opravě návrhu vyvarovat. Dokonce ani bližší osvětlení této výtky učiněné ve vyjádřeních zaslaných soudu zůstává na úrovni značné nekonkrétnosti, když není ani nastíněn obsah právní normy, která má použití rozpočtové rezervy obce v tomto směru bránit. Je tedy třeba mít za to, že učiněná výtky „věcné a právní nepřípustnosti“ je pro svou naprostou nekonkrétnost nedostačující k tomu, aby zabránila vzniku fikce bezvadnosti opraveného návrhu na konání místního referenda. Vedle toho je také pravdou, že taková výtky představuje obsahovou kontrolu návrhu, k níž je oprávněno až v další fázi zastupitelstvo obce a nikoliv odpůrce, který se zabývá pouze formální kontrolou, zda návrh obsahuje zákonem vyžadované náležitosti. Za daných okolností tedy není namístě se učiněnou výtkou blíže zabývat a je třeba potvrdit, že navrhovatel se právem domnívá, že i přes učiněnou výzvu k odstranění vad je opravený návrh na konání místního referenda návrhem bezvadným.

Ostatní výtky obsažené ať již v nedatovaném přípisu odpůrce nebo v jeho vyjádřeních nejsou s ohledem na fikci bezvadnosti zbylých částí původního návrhu na konání místního referenda přípustné, resp. se zabývají otázkami, jež přísluší řešit až zastupitelstvu obce a nikoliv odpůrci.

Jako obiter dictum soud navíc uvádí, že zcela konkrétní údaj uvedený navrhovatelem o využití prostředků z rezervního fondu odpůrce, jež jsou v současné době k dispozici ve výši

1.100.000,- Kč, k naplnění požadavků zákona plně dostačuje. Také argument odpůrce nadbytečnosti takového referenda v situaci, kdy údajně zastupitelstvo zachování pétanquového hřiště podporuje, nemůže obstát. Zastupitelstvo obce je totiž proměnlivý orgán, který se v pravidelných volebních cyklech obměňuje. Proto tvrzený souhlas se zachováním hřiště se může v průběhu času změnit v nesouhlas. Ustanovení § 49 zákona o místním referendu však stanoví závaznost výsledku místního referenda bez ohledu na změny v politické reprezentaci obce. Je tak trvalejší hodnotou než stávající konsensus zastupitelů, který se ostatně, jak obecné zkušenosti s místní politikou v ČR opakovaně dokazují, může změnit i v průběhu volebního období.

S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k závěru, že opravený návrh na konání místního referenda je při zohlednění fikce stanovené v § 12 odst. 3 zákona o místním referendu návrhem bezvadný. V důsledku toho návrhu přípravného výboru podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) s. ř. s. vyhověl a určil, že opravený návrh navrhovatele ze dne 31. července 2012 na konání místního referenda v územním obvodu obce P., okr. K., s předkládanou otázkou ve znění „Požadujete, aby orgány obce P. zachovaly v obecním parku pétanquové hřiště?“ nemá nedostatky.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle nějž v řízení ve věcech místního referenda nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Usnesení bude doručeno právním zástupcům účastníků řízení. Současně bude vyvěšeno na úřední desce soudu; usnesení nabývá právní moci již dnem vyvěšení (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Za správnost: Nešporová

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
předsedkyně senátu